

تکثیر و پرورش میگو در ایران

رضا جعفری

Rezaj5017@gmail.com

دانشگاه آزاد واحد کازرون - بخش زیست شناسی - کارشناسی ارشد علوم جانوری

چکیده

این مطالب پیشزمینه‌های کوتاه در مورد مباحث تکثیر در خلیج فارس و دریای عمان می‌باشد. در آبهای خلیج فارس و دریای عمان 18 گونه میگو شناسایی شده است. مهمترین گونه اقتصادی از نظر صید و صیادی، میگوی ببری سبز (*Penaeus semisulcatus*) می‌باشد که در بیشتر زیستگاههای خلیج فارس و دریای عمان یافت میشود، اما بیشترین پراکنش و صید آن در آبهای استان بوشهر می‌باشد. میگوی موزی (*Penaeus (indicus)*) که از نظر تجاری در رده دوم قرار دارد و بیشتر در آبهای استان هرمزگان صید میگردد. سایر گونه ها مثل میگوی سفید هندی (*Penaeus indicus*) و میگوی ببری سیاه (*Penaeus monodon*) علی‌رغم داشتن جثه درشت، به دلیل فراوانی اندک و محدودیت زیستگاه، مورد بهره‌برداری اقتصادی قرار نمیگیرند.

تحقیقات مقدماتی تکثیر و پرورش میگو در ایران از سال 1363 شمسی (1984 میلادی) توسط مؤسسه تحقیقات شیلات ایران در پژوهشکده میگوی کشور مستقر در بوشهر انجام گردید. دستاوردهای این فعالیتهای تحقیقاتی منجر به معرفی سه گونه مهم و تجاری میگوی ببری سبز، سفید هندی و وانامی به صنعت آبی پروری کشور گردید. هکتار در شرق استان مازندران و سواحل استان گلستان شناسایی شده است. احداث 36 واحد مرکز تکثیر، 6 واحد کارخانه تولید خوراک میگو و 30 واحد کارخانه عملآوری بخشی از زیر ساختهای مورد نیاز صنعت تکثیر و پرورش میگو است که در این سالها بوجود آمده است. میزان تولید میگوی پرورشی در کشور از 54 تن در سال 1373 به 250.5 تن در سال 1386 رسیده است. حداکثر میزان تولید میگوی پرورشی در کشور در اوج فعالیت صنعت پرورش میگو در سال 1383 به 8930 تن رسیده که استان بوشهر با 5600 تن (63٪ کل کشور در این امر پیشرو بوده است. توجه به تنوع گونه‌های میگو با دید منطقی، تکثیر و پرورش گونه های با توان تولید بالا و مقاوم در برابر شرایط متنوع اکولوژیکی، مقاوم در برابر بیماری، سریع‌ال رشد و افزایش تولید در واحد سطح از راهکارهای دستیابی به اهداف کیفی و کمی شیلات ایران در برنامه های توسعه‌ی کشور است.

کلید واژه: تکثیر و پرورش، خلیج فارس، میگو، دریای عمان، پیشرفت.